

det en halv generation, eller hvor langt er det? Hvor langt ud i fremtiden?

Og så var der noget andet, som hr. Jens Vibjerg sagde lige efterfølgende, det var, at »der i hvert fald ikke kommer et forslag fra Venstre efter næste valg.«

Men hvis der nu er nogle andre, der pludselig kunne komme med et forslag om afskaffelse af efterlønnen, går jeg ud fra, at så siger Venstre nej. Eller hvad? Men hvor langt ud i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Hr. Jens Vibjerg siger, at man ikke berører pensionerne. Så vil jeg godt spørge hr. Jens Vibjerg: Er det ikke lige meget, om man tager noget direkte i en pension, eller om man tager det som modregning i en udbetaling af efterløn? Jeg kan ikke se den store forskel på, om man gør det ene eller det andet. Er resultatet ikke nøjagtig det samme?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til fru Jette Gottlieb: Altså det med, at man skal aktiveres hurtigt, er selvfølgelig en hjælp til at blive fastholdt på arbejdsmarkedet, for vi har jo ikke den samme opfattelse, og det gælder sandsynligvis nok alle forligspartierne her i modsætning så til Enhedslisten, at arbejde ikke er en straf.

Til hr. Aage Frandsen: Altså, der er vi jo ude i hypoteser, hvis og hvis og hvis langt ude i fremtiden. Det er der selvfølgelig ingen mennesker, der kan sige noget som helst om. Jeg synes, at vi har givet et meget fair udtryk for den periode, vi sådan umiddelbart kan se frem. Altså vi kan jo ikke binde fremtidens Folketing.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes selvfølgelig, at svaret på mit spørgsmål er fuldstændig udtømmende, men jeg vil ikke fortsætte i det spor.

Jeg vil derimod spørge Venstre: Var det for Venstre i de her forhandlinger et meget vigtigt faktum at sikre, at man ændrede efterlønnen fra at være en almen arbejdsmarkedsordning til at være en individuel forsikringsordning? Var det et meget vigtigt indslag fra Venstre at få den ændring af efterlønsordningen med i hele forliget? Jeg ville meget gerne høre, hvad drivkraften var til at få foretaget den ændring.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Jeg synes ikke, jeg fik noget svar fra hr. Jens Vibjerg på, om ikke det var lige meget, om man tog direkte i en pension eller man foretog modregning i efterlønnen. Resultatet var det samme.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Af samfundsøkonomiske grunde er det nødvendigt at begrænse tilgangen til efterlønsordningen, den efterlønsordning, der jo kom til verden i 1979 i SV-regeringens tid.

Det forhold, at det har været nødvendigt at begrænse tilgangen, har vi længe kendt til i Det Konservative Folkeparti. Og formentlig har man også haft den samme viden i regeringen.

Men i modsætning til regeringen har vi ikke holdt vores viden for os selv. Vi har sagt det åbent og ærligt, også under valgkampen i marts sidste år, hvor statsministeren i stedet for at sige sandheden om efterlønsproblemet rendte rundt og gav garantier om efterlønnens evige uforanderlighed.

At statsministeren nu har fortrudt sin angribelige optræden, ja, det er en anden sag.

I det konservative finanslovsoplæg fra sidste efterår spillede vi konkret ud om efterlønnen. Vi foreslog, at satsen højst kunne udgøre 82 pct. af maks. dagpenge, hvis man ønskede at gå på efterløn som 60-årig. Ventede man, til man fyldte 63, kunne man derimod få 100 pct. af maks. dagpenge udbetalt som hidtil.

Desuden foreslog vi en afskaffelse af 200-timers-reglen og i stedet ubegrænset adgang til at arbejde, mod at der blev foretaget modregning time for time. Den nye ordning skulle efter vores forslag ganske vist vedtages nu, men først træde i kraft om 2 år.

Under finanslovforhandlingerne i de mørke november-nattetimer bag nedrullede gardiner i Finansministeriet blev efterlønnen et centralt tema. Nu var regeringen pludselig blevet meget mere modig end under valgkampen et halvt år tidligere, og der blev truffet en omfattende aftale mellem regeringen og Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti, og det er denne aftale, vi nu har til første behandling.

Det Konservative Folkeparti støtter aftalen og kan derfor meddele tilslutning til de fem efterlønsforslag, som vi har til behandling i dag. Men vi gør det ikke uden betænkelighed, for der er rent ud sagt elementer i aftalen og i forslagene, som vi ikke er glade for.